

„Kara śmierci należy wykonać w ciągu dwudziestu czterech godzin po dniu ogłoszenia wyroku”.

Art. 4. Uchyła się wszelkie dotychczas obowiązujące przepisy:

- a) normujące inny niż określony w art. 1 sposób wykonywania wyroków śmierci, wydanych w postępowaniu zwyczajnym lub doraźnym przez sądy karne powszechne;
- b) nakładające na władze wojskowe obowiązek wykonania wyroków śmierci, wydanych przez te sądy.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po jego ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

948.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 grudnia 1927 r.

zmieniające rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz osób wojskowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Pomiedzy art. 1 i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 632) wstawia się następujący art. 1a:

„Funkcjonariuszom dyrekcyj lasów państwowych i nadleśnictw przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości i na zasadach, ustalonych dla osób, objętych art. 1, przyczem funkcjonariuszom, zaliczonym do grup uposażenia XVII, XVIII i XIX przyznaje się powyższy zasiłek w wysokości zmniejszonego o 10% jednorazowego zasiłku dla samotnych funkcjonariuszów państwowych, zaliczonych do grup uposażenia od VIII do XVI”.

Art. 2. Pomiedzy art. 2 i art. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. wstawia się następujący art. 2a:

„Pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, których całkowite wynagrodzenie miesięczne, ustalone w sposób ryczałtowy nie przekracza kwoty 800 zł., przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 60% tegoż wynagrodzenia za miesiąc listopad 1927 r.”

Art. 3. Pomiedzy art. 3 i art. 4 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. wstawia się następujący art. 3a:

„Pracownikom pocztowym, dziennie płatnym oraz czasowym i próbnym pracownikom kolejowym przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 60% normalnego wynagrodzenia za miesiąc listopad 1927 r.”

O ile chodzi o pracowników pocztowych, dziennie płatnych przyjmuje się za podstawę tego zasiłku wynagrodzenie posiadanej przez pracownika grupy i szczebla uposażenia łącznie z dodatkiem ekonomicznym, stołecznym, kresowym i 10% podwyższeniem, przyznanem na podstawie art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowym na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 125, poz. 725)”.

Art. 4. W art. 4 ust. pierwszy wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 81, poz. 699) wstawia się w wierszu drugim po liczbie „2” liczbę „2a”, zaś po liczbie „3” liczbę „3a”.

Art. 5. W art. 5 wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. wstawia się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„Pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, otrzymującym wynagrodzenie ryczałtowe (art. 2a), dziennie płatnym pracownikom pocztowym oraz czasowym i próbnym pracownikom kolejowym (art. 3a) jednorazowy zasiłek będzie wypłacony w całości dnia 20 grudnia 1927 r.”

Art. 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz wszystkim innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

949.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 18 listopada 1927 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Posada Felsztyńska w powiecie staro-samborskim, województwie lwowskim i o włączeniu jej terytorjum do gminy wiejskiej Felsztyn w tymże powiecie i województwie.

Na mocy art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Posada Felsztyńska w powiecie staro-samborskim, województwie lwowskim, znosi się, a terytorjum jej włącza się do gminy wiejskiej Felsztyn w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

950.

Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych, Skarbu, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa

z dnia 21 listopada 1927 r.

o statutach i rozporządzeniach, dotyczących publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 524) zarządza się co następuje:

§ 1. Statuty i rozporządzenia, wydawane w myśl art. 13 ustawy z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 91, poz. 671) w brzmieniu noweli z dnia

23 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 524) dotyczące przedsiębiorstw, które mają być wykonane przy pomocy zasiłku z państwowego funduszu meljoracyjnego, winny stanowić:

- a) podstawą techniczną wykonania przedsiębiorstwa jest projekt zatwierdzony przez Ministra Robót Publicznych; zmiany w projekcie mogą mieć miejsce tylko za zgodą Ministra Robót Publicznych;
- b) wysokość sumy kosztorysowej, zatwierdzonej przez Ministra Robót Publicznych;
- c) utworzenie funduszu budowy, z którego mają być pokrywane koszty budowy wraz z wydatkami na koszty zarządu, kontroli, kolaudacji i wszelkich innych urzędowych czynności z wykonaniem budowy związanych;
- d) zobowiązanie pokrycia, stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych, przy uwzględnieniu zasiłku państwowego funduszu meljoracyjnego, odpowiedniej części funduszu budowy: na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego — przez wojewódzki związek samorządowy poznański, względnie pomorski; na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego — przez Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie; na obszarze województw warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, białostockiego, poleskiego, waleńskiego, nowogródzkiego i wileńskiego — przez powiaty i miasta wydzielone;
- e) ewentualnie, zawiązanie przymusowej spółki wodnej na podstawie art. 174 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102, poz. 936) i jej udział w kosztach meljoracji;
- f) terminy rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminy płatności corocznych rat udziałowych przez poszczególnych uczestników, zatwierdzone przez Ministra Robót Publicznych;
- g) utworzenie, po ukończeniu robót, konserwacyjnego funduszu dla utrzymania wykonanych urządzeń lub zapewnienia w inny sposób ich konserwacji;
- h) organ zarządzający funduszem tak budowlanym jak i ewentualnie konserwacyjnym, oraz gruntami uzyskanymi wskutek robót meljoracyjnych;
- i) wykonanie robót będzie poruczone osobom, na które wojewoda się zgodzi;
- j) wojewoda ma prawo stwierdzać każdego czasu postęp robót i jakość wykonania, jak również przeprowadzać kontrolę, czy też brać udział we wszelkich czynnościach kontrolnych, podejmowanych przez organa samorządowe;
- k) wojewodzie winny być przez organa, wykonujące roboty, udzielane wszelkie żądane wyjaśnienia, jak również coroczne zamknięcie rachunkowe i sprawozdanie z wykonanych robót;
- l) kolaudacja robót może się odbywać tylko przy współudziale delegata wojewody;